

tefri, hvilket samtidigt medfører, at standardsatsen til kost og småformødenheder forhøjes med 55 kr. pr. døgn til 336 kr. pr. døgn i 2000. Samtidig foreslås det, at ansatte, der foretager fradrag for egne udgifter til kost og småformødenheder, ikke længere skal reducere fradragsbeløbet med værdien af sparet hjemmeforbrug.

A.2. Standardsatsen kan anvendes til godtgørelser eller fradrag i de første 3 måneder på et midlertidigt arbejdssted ved rejser i Danmark, mens den kan anvendes i de første 6 måneder i udlandet. Det foreslås, at denne forskel fjernes, og at perioden samtidig forlænges til 12 måneder. Det foreslås, at denne ændring får virkning fra og med 1. april 1999, som er ikrafttrædelsestidspunktet for 3 og 6 månedersreglen.

Ligningsrådet har i Told-Skat's cirkulære 1999-7, pkt. 6.2.1 og 6.2.2, givet lønmodtagere, der arbejder i udlandet, mulighed for at fradrage med bl.a. standardsatserne til dækning af udokumenterede merudgifter forbundet med opholdet i udlandet, uanset om arbejdet er fast eller midlertidigt. Det er en betingelse for fradrage, at arbejdsgiveren hverken helt eller delvist dækker lønmodtagerens udgifter.

Med forlængelsen af tidsbegrænsningen for anvendelse af standardsatsen til 12 måneder samt forhøjelsen af standardsatsen, ses der ikke at være generelle merudgifter forbundet med et arbejde i udlandet, som ikke allerede dækkes af rejsereglerne. Der er således ikke længere et behov for fradrage i pkt. 6.2.1 og 6.2.2.

Skatteministeriet vil derfor indstille til Ligningsrådets vedtagelse, at der med virkning fra og med 1. januar 2000 ikke gives mulighed for at foretage de ovenfor beskrevne fradrag.

A.3. I det nuværende regelsæt er der varierende regler for skattefrie godtgørelser til dækning af småformødenheder. Det foreslås, at disse regler gøres ensartede for alle på tjenesterejse:

- Godtgørelsen på 30 pct. af satsen for skattefri rejsegodtgørelse, som arbejdsgiveren kan udbetale, når der rejses efter regning i udlandet, nedsættes til 25 pct. Dette sker for at skabe ligestilling mellem personer, som rejser efter regning, og personer, som modtager fuld kost. Med forhøjelsen af standardsatsen til 336 kr. svarer godtgørelsen dog stort set til det nuværende niveau.
- Ovennævnte godtgørelse foreslås også at kunne anvendes ved rejser i Danmark, når der rejses efter regning. For at opnå størst mulig ligestilling foreslås tilsvarende, at godtgørelsen - ligesom andre skattefrie godtgørelser - ikke kan modregnes i en forud aftalt bruttoløn. I det omfang arbejds-

giveren ikke udbetaler godtgørelsen, kan der i stedet foretages et standardfradrag herfor.

- Personer, som modtager fuld kost, skal altid skattefrit kunne modtage 25 pct. af standardsatsen til småformødenheder.
- Visse af de persongrupper, der efter de nugældende regler, ikke kan anvende standardreglerne, fordi de har særlige forhold, f.eks. fuld kost på rejsen, skal ligestilles med andre ansatte på tjenesterejse, der modtager fuld kost. De skal således også kunne modtage en godtgørelse på 25 pct. af standardsatsen til småformødenheder.

B. Logiudgifter

Ved lovændringen i december 1996 ophævedes muligheden for skattefrit at modtage godtgørelser til dækning af udokumenterede logiudgifter. Arbejdsgiveren kan derfor i det nuværende regelsæt kun dække dokumenterede logiudgifter. Baggrunden for, at man ikke indførte en standardsats for logiudgifter var, at logiudgifterne varierer så meget - afhængigt af, om der overnattes f.eks. på hotel eller i campingvogn - at det er umuligt at fastsætte en standardsats, som dækker de typiske udgifter til logi.

I mange tilfælde vil det være muligt at fremskaffe dokumentation for afholdte logiudgifter. Regeringen anerkender imidlertid, at der i praksis kan være situationer, hvor en sådan dokumentation enten ikke kan fremskaffes, eller hvor det vil være forbundet med så megen administrativt besvær at fremskaffe den, at der kan være behov for en skattefri logigodtgørelse for udokumenterede logiudgifter.

Personer, der f.eks. overnatter i egen campingvogn, kan bl.a. have udgifter til pladsleje, gas, el m.v. Hertil kommer, at der er mulighed for skattemæssige afskrivninger på campingvognen. Sammenholdes dette med, at campingvognen af mange af de tjenesterejsende også benyttes privat, således at der skattemæssigt skal foretages en opdeling mellem driftsudgifter og private udgifter, så kan det i praksis være svært at føre dokumentation for udgifternes størrelse.

Også arbejdsgiverne og ligningsmyndighederne vil i disse tilfælde blive pålagt en administrativ byrde, når de skal afgøre, hvorvidt der har været afholdt logiudgifter.

Det foreslås derfor, at der genindføres en standardsats til dækning af udokumenterede logiudgifter. Standardsatsen kan som nævnt ikke være dækkende for alle rejsendes logiudgifter. Da det samtidig er væsentligt, at der ikke sker en generel overkompensation af erhvervsgrupper, foreslås satsen fastsat til 100 kr. pr. døgn. Ligningsrådets tidligere logisats var før 1.